

UPPFÖDARNERVIU

VARFÖR FLATCOATED RETRIEVER?

Karin: Jag har alltid varit djurintresserad. Köpte "Hundkalendern" varje år när jultidningarna kom, och gick ut med den enda hund som då fanns på Klädesholmen, en annars katt-tät liten ö i Bohuslän. Efter att ha haft både kaniner, grodfarm och ejdrar hemma fick jag vid 9 års ålder äntligen en egen hund. "Pia" var en Beagle som kommit till Sahlgrenska sjukhuset från England som forskningshund. Hon var så söt att en av läkarna tog hem henne, men familjen klarade inte av att ta hand om

henne och då fick jag henne. "Pia" var min underbara vän i vått och torrt och otaliga är de "Beagle-historier" jag nu har att dela med andra Beagleägare.

Efter utlandsboende, studier och familjebildande började drömmen om en ny hund ta form. Vi var vänner med Micke och Kicki Olsson, kennel Torpedos. Vi tyckte mycket om rasen, hade ingen kunskap om hur de tränades men visste att de var apportörer. När maken var borta på hockeyläger passade jag och barnen på att ringa på en annons i Göteborgs Posten. Arvodet från hockeytränandet gick direkt till första flatten.

FÖRSTA HUNDARNA

Karin: De första hundarna köptes båda genom annons i Göteborgs Posten. Den första var en tik från den enda kullen efter *SEJCH NOJCH SEUCH SELCH SEVCH Lp Flat Tyre's Fatale Attraction*. Vår arbetsmaskin "Gillette", *SEVCH Black Attraction Fair Play* tog 1 Ekl på jaktprov och hade flera BT-placeringar på utställning, blev distriktsmästare i viltspår med flertalet Hp:n och fick det fina VP:t "Lady Trofén" f.ö det enda VP jag någonsin skickat in till. Vi gick till semifinal i Ekl på FM i Finland och blev samma år 3:a Veteranklass på FM i Sverige. Hon var en fröjd att ha med på jakterna.

Nr 2 var en hane från kennel Inkwells. "William", *Inkwells Beyond the Surface*. William var till omplacering 1,5 år gammal och kom hem på prov under 3 dagar. Vi bestämde oss för att INTE ta honom men när matte kom och skulle hämta honom vägrade han att gå. Han valde oss och så fick det bli. Han tog 1 Nkl som bästa Nkl-hund på Hunnebergsprovet, några dagar efter han fyllt 2 år och bara 6 månader efter att han börjat sin apporteringsträning. 1 Ökl tog han bara 1 månad senare. Han var f.ö. helbror till välkände *SEJCH SEUCH SELCH SEVCH Inkwells Let it Be*.

Något jag ångrar stort är att vi inte tog William i avel ... Han fick på ålderns höst, 12 år gammal, 2 fina förfrågningar från kennel Straight Flush och kennel Conovers, men då var det tyvärr för sent.

Trots att vi inte hade ambitioner med varken det ena eller det andra så blev vi helt tagna av jaktträningen redan efter första valpträffen. Vi hade turen att från start få se några av Sveriges då bästa Flattar in action på träning och fick den bästa bild man kan få av hur arbetet ska se ut när träningen är färdig. Gilletes uppfödare Elisabeth och Peter, var väldigt duktiga på att ta hand om oss nybörjare och det kändes skönt att få en så bra start. Ganska så

Gillette, SE VCH Flack Attraction Fair Play, första 1 Ökl på jaktprov 1998, Naddöprovet.

fort togs det jägarexamen och för jaktens skull kom det även en Petit Basset Griffon Vendéen - SEJCH SEUCH SEVCH Rainstone Petit Nicole - i huset. Han fick några bra kullar efter sig med bl.a en Rasmästare i jakt.

UPPFÖDNING:

Karin: Gillettes mamma Frida fick bara en kull valpar och jag förstod ganska snabbt att det var ett mycket värdefullt o fint blod jag hade att förvalta. Efter att ha agerat "Nicke Nyfiken" och mer eller mindre trängt mig på folk för att få veta mer och plöjt statistik, rasböcker mm var ett nördintresse tänt. Jag lärde mig snabbt läsa stamtavlor o märkte att jag visste mycket om många hundar. Ett så djupt intresse som jag hade skapat var nästan omöjligt att inte ta till nästa nivå och jag visste också att jag verkligen ville verka för rasen. Kunde man förvalta det som var bra o kanske göra det ännu bättre i nån annan aspekt?

När Gillette var 4 år tog vi därför en kull på henne efter att jag letat o letat efter hane som kunde matcha hennes stamtavla. Jag hittade Ville Suhonens Taavi - FIJCH SEJCH FinUCH RM-98 Porthos, som precis vunnit Retrievermästerskapet i Finland. Kullen blev

i alla avseenden vad vi ville jaktmässigt och inte mindre än 2 av pojkarna i kullen blev bl.a Flatmästare i Finland. Veijo Sarinkos Ruka - FinJCH Gilliam's Gold Mach III - och Ville Suhonens Tuure - Gilliam's Gold d'Artagnan. Ruka var också ett år i semifinal på Retrievermästerskapet och tog

inte mindre än 14x 1 Ekl B-prov och 1 Ekl A-prov. Av de 7 från första kullen var det 5 st som startades på jaktprov och de tog tillsammans inte mindre än 11 st 1:or på officiella jaktprov bara som unghundar, flera med provbäst och Hp. De placerade sig också i FM i både Sverige och Finland som unghundar. Mer än man nånsin kan drömma om för sin första kull.

Den vi sedan har gått vidare på i denna linje är från Gillettes andra och sista kull e. IntUCH SEUCH DKUCH DJGCH EuJV-97 Kbbv-97 KbbV-97 EuW-97 Mirax Tiger Rag (1 Akl B-prov + 1 Akl A-prov). Johans egna Yessie - Gilliam's Gold Black Addiction, 2x 1 Ökl jaktprov och Cert/CACIB/BIM på utställning. Hennes syster MultiCH RusGrCH INTCH IntFTC Gilliam's Gold Black Russian, var första flat i Ryssland. Hon blev stamtik på kennel Radost iz Istry och första retriever att bli Grand Champion och dessutom mormor till årets Världsvinnare.

Vi har också utökat med 2 andra starka linjer. Vår Keno - Flatterhaft Covergirl for Gilliam - 1 Ekl jp, efter 2 enormt starka avelshundar NORDJCH INTUCH SEUCH FIUCH SEBCH NOBCH SELCH SEVCH Xellent Star och SEVCH Flatterhaft China

"Keno" - (lett å vinne) Flatterhaft Cover Girl For Gilliam, suverän mor till 28 Gilliamshundar. Highfive efter 2x 1 Ökl på 2 vårprov.

FI JCH NO JCH Gilliam's Gold White Pigeon Game, som blev 4:a Individuellt på Nordiska Mästerskapet 2015. Foto Andreas Fälth

Girl, båda med bruksavelspris. Bl.a är duktiga FIJCH NOJCH Gilliam's Gold White Pigeon Game, som blev 4:a individuellt på Nordiska Mästerskapet 2015, efter Keno.

Det tredje benet är vårt senaste tillskott. En amerikansk linje efter legendariska, långlivade jaktlinjer från Hardscrabble e. Can MH, Am/Can WCX, Am/Can *** Hardscrabble's Kaotic Kosmos, SEVCH Quillquest U R Unique och SEVCH Quillquest U R United for Gilliam

Våra 2 första ben korsades i vår drömkombo och blev "Underverkskullen" som vi nu har Gilliam's Gold the Eight Wonder från. Kullen har hittills visat alla kvaliteter vi önskade oss. 5 av 8 fick mycket tidigt 1 Nkl på jaktprov

och några har nu gått vidare till Ökl. **SEVCH Gilliam's Gold Victoria Falls** har redan 2x1 Ökl och var precis utanför Ökl-finalen vid förra årets FM. System **SEVCH Gilliam's Gold Aurora Borealis** även hon 1 Ökl och Cert på utställning samt **RLDN RLDF RLDA Gilliam's Gold the Great Barrier Reef, CK** på utställning och 5 Ukl på FM 2014 och precis utanför final på Unghundsderbyt samma år.

Originallinjen har också korsats med det amerikanska benet och hittills visar även de precis det vi önskat. De är bara precis 1 år än men bl.a blev **Gilliam's Gold Outstanding** 5 Ukl på årets FM med sin unga förare Ida.

Pappa till båda kullarna är **SEUCH DKUCH SEVCH Lp Gilliam's Gold One of a Kind**. Kevin vann på sin 1 årsdag Ukl på FM 2010, final och placerad i Ökl på FM 2012 och blev vår A-provsmästare 2014. Han har 1 Ekl på jaktprov, Gk KKL och flera BIM på utställning. Kevin har varit en stark nedärvere i de

SEUCH DKUCH SEVCH Lp Gilliam's Gold One of a Kind. Kevin blir A-provsmästare 2014. Foto Karen Lisager.

Jonny - **Gilliam's Gold Outstanding** - och klä med sin finalapport i Ukl på årets FM.

kullar han haft. Mycket duktiga och fina hundar på flera kennlar i Sverige.

KENNELNAMNET?

FCI ville inte godkänna enbart Gilliam (**Gillette+William**) så det blev Gilliam's Gold. Dagligdags är det inte många som använder hela namnet, inte ens vi själva. Vi är nog "Gilliam" punkt. Eftersom jag även älskar Agent X9 så fick jag med också den nördgrenen då det finns en Lady Gilliam i dessa serier. En Gillie är också ett skotskt ord för jägares medhjälpare.

HUR TÄNKER DU/NI NÄR DU/NI VÄLJER VALP?

Karin: Från 5 veckors ålder tittar jag mycket på dem som individer i olika situationer och miljöer, ensamma och i grupp. Börjar också kolla hur dom är konstruerade. En balanserad hund har väldigt lätt för att ställa upp sig på ett bord.

Gör oftast också ett egenutvecklat test när dom är 7 veckor. Väljer aldrig definitivt förrän de är 7,5 vecka och vår veterinär ska komma och chippa/besikta dom och i slutändan är det hjärta i valen, det går aldrig att förneka.

Sedan har Johanna en närmast magisk förmåga att otroligt tidigt tala om vilken valp som är "rätt". Många har hört henne säga redan vid 2 veckors ålder vilken av valparna som ska sparas och hon har hittills aldrig haft fel även när vi valt valp hos annan uppfödare. Det går inte att förklara utan bara att acceptera att hon har nån konstig förmåga som inte kan förklaras.

VAD HAR DU/NI FÖR MÅL MED ER UPPFÖDNING?

Karin: Först o främst att sträva efter att utveckla de linjer vi har valt att förvalta i vår ras, o hela tiden ha rasens bästa för ögonen med hela vår rasstandard o RAS-dokumentet som ram. Hälsa, egenskaper, mentalitet o exteriör – allt hör ihop. Att försöka

få fram jämna kullar och inga popcorn dvs enstaka stjärnor. Det är ingen hemlighet att jag väljer egenskaper före exteriör och försöker ha en sund inställning till balansen.

Med den hela tiden minskande avelsbasen har vi också strävat efter att tillföra rasen nytt blod. Att dubbla på det som är bra istället för att kompensationsavla. Att hålla en stark tiklinje där även avelsbiten fungerar som den ska med parning, födslar, mjölk och att ta hand om valparna. Vi strävar också efter att få fram lättförda apportörer.

Vårt mål är också att, precis som vi själva fick uppleva, kunna entusiasmera o hjälpa valpköpare att apparerings-träna sina hundar, så att även de kan få uppleva den härliga glädjen i jaktträningen. Uppfödningen är ju minst lika mycket om inte mer, efter det att man lämnat valpen.

Att hålla oss informerade och å jour med det som händer både i rasen och i retrievervärlden vad gäller både resultat, hälsa o nya rön. Att aldrig frångå det vi från början satte upp som viktigt och att kunna rata o ta bort det ev. avelsmaterial som behövs tas ur avel, även om det svider.

För oss har det varit både nyttigt och viktigt att ha haft både hanar och tikar då man föder upp både och. Ärligheten och öppenheten gentemot valpköpare och andra uppfödare är viktig för rasens fortlevnad.

BERÄTTA OM NÅGOT HUNDMINNE SOM ETSAT SIG FAST?

Karin:

Minnen från FM i Norden:

När jag var i Finland på Flatmästerskap och både Gillette och hennes 2 söner gick till semifinal i elitklass och hon själv var en av de som fick 1 Ekl på det kvalificerande jaktprovet.

Naturligtvis är det svenska A-provsmästerskapet där Kevin vann, ett superminne. Jag hade förmånen att gå steward på provet och fick se allt från första parkett. Kunde inte andas i run-offen.

Ett annat år hade jag en valpning där jag sedan direkt på morgonen lämnade över till dottern, åkte till FM i Skåne och hann se Danne **SEVCH Gilliam's Gold Active Fit** på hans 2 sista rutor där han fick 20+20. Han ledde Ökl innan finalen, blev 2:a i final.

"9 år och 9 månader - världens yngsta jaktprov-sekipage" var överskriften på ett reportage i både Apportören och finska motsvarigheten Nuusku.

Ett väldigt starkt och härligt minne som många pratar om när jag möter dem är när Johanna gick vidare från semifinal till final och vann på FRK:Västras WT med Yessie som unghund - inte ett öga var torrt. Fler Johanna-minnen när hon startade i Ökl på jaktprov första gången. Då var hon för kort för att se hunden på vattnet under vattendirigeringen och kunde därför inte föra henne när hon försvunnit ut i vassen framför dom. Det efterföljande släppåret fixade de galant trots att jag, som lovat Johanna att träna detta, inte

fått det att funka, men nämnde aldrig för Johanna att det inte funkade.

Ett annat härligt minne är ett telefonsamtal från Johanna 11 år, när jag själv åkt ifrån en Flatshow för att fira min 40-årsdag. Hon hade sovit över i en stuga på en camping med några hundar som hon visade till BIR-valp, BIM-Junior, BIR-Unghund och ytterligare en till 3 BT och samtidigt på det officiella lydnaprovet tog 1 Lkl I med fin placering med sin Yessie. Hade lovat henne ett par nya, alldeles för dyra jeans ifall hon fick 1:a på lydnaprovet. Tji fick jag som trodde det var ett säkert kort att slippa punga ut med pengar.

Ett måste-minne är när jag och Keno fick apportera för Eric Clapton och Brian Ferry i England. Gamekeepern var förvarnad om att den galna svenskan kanske skulle fria till herr Clapton. Hade dessutom färgat håret i en något felaktig färg i all hast på Tysklandsfärjan. Rosa hår lyser rätt klart mot den engelska landsbygden så det gick inte att missa mig och gamekeepern var något lite orolig. Höjdpunkten på dagen var när min pop-skytt bröt bössan för att applådera en apport och sen lät alla i hela gänget hälsa på mig och Keno när de gick förbi, eftersom det var "den bästa apportör han någonsin sett".

Sen finns det ju hundminnen och hundminnen - Inte glömmet man valpningen när mitt ena knä gick ur led...

Johanna: När jag 10 år gammal hade åkt utan familjen till ett FM med unga Yessie och fick inte mindre än 2x domarens val i Ukl och Cinnamon the Walking Stick för bästa förare oavsett klass. Ringde hem och frågade om jag kunde få en hagelböss om jag vann. Fick ett luftgevär ...

Året efter var Yessie yngst i Ökl på FM (och förmodligen jag också) och vi fick pris för bästa markering.

VILKA HUNDAR FINNS HEMMA NU?

Karin:

Gilliam's Gold the Eight Wonder, en underbar tik som ska startas i Ökl och som jag varje dag känner mig tacksam för att få äga och umgås med.

Gilliam's Gold Energizer Lithium, en hane som var ensamfödd och bara aldrig blev till salu. Ska inte gå i avel då jag tagit denna linje ur avel pga sjukdomsrisk. Han är en mycket speciell filur som nu funnit sin plats i att hjälpa andra förstå hur hundar fungerar.

Johanna: En Petit Brabanconhane - **Griffmakers Down on the Corner**.

FRAMTIDSPLANER?

Karin: Vi ligger alltid många år fram i planeringen. Jag har jag kombinationer i huvudet med hundar som inte ens är födda än. Framtidsplanerna är att fortsätta utveckla våra 3 ben.

Under 2016 kommer jag vara mycket i England och ha hundar med mig. Jag och Johanna har inte bara kenneln ihop. **Gilliam of Sweden** är vår gemensamma firma som vi håller på att

FAKTARUTA

- * Flat från 1996
- * Första kullen 2000 - Väntar 20:e kullen i skrivande stund
- * Johanna fick inträde i kenneln 2015, på dagen 15 år efter att kennelnamnet godkändes
- * Har 3 "ben" att stå på i aveln.
- * En Gilliam-hund var första flatten någonsin att bli Årets Jaktretreiver i Finland
- * 2 Flatmästare i Finland och en A-provsmästare i Sverige
- * Exporterade första flatten till Ryssland som sedermera blev första retriever i Ryssland att bli Grand Champion (med arbetsmerit). Hon är bl.a mormor till årets Världsvinnare.

utveckla tillsammans. Jag har också förmånen att jobba med retrieverträning och får på så sätt se enormt mycket hundar.

Älskar att titta på hundar och tittar mer på det än resultat. Hoppas fylla på min hanhundslista och idébank och få se våra kullar och valpköpare utvecklas. Min hanhundslista är en idélista över hundar och släkter att följa och det kan ta år innan det blir aktuellt med en konkret förfrågan. Vi frågar alltid uppfödaren först och inte hanhundsägaren eftersom uppfödaren oftast sitter inne med mer information än ägaren själv och vi vill inte gå emot något som uppfödaren till hanhunden skulle vara emot. Det är så vi har lärt oss och så vi alltid kommer göra.

Johanna: Ska ha min första egna kull valpar av härliga rasen Petit Brabancon med Tito och en tik vi har ute på foder. Hjälper alltid till med dom valpar mamma har hemma.

NÅGON FRÅGA VI GLOMT ATT STÄLLA?

Karin: Fick en fråga från Finska Flatklubben förra året om vad jag ansåg om Flattens svaga resp. starka sidor just nu. Tycker detta är intressant att diskutera och lyfter därför frågan när jag

nu har chansen. För mig är den starka sidan på exteriörsidan, där våra Nordiska flattar håller enormt hög standard i världen. Vi bör tänka på hur hästar för galopp till skillnad mot trav ser ut. Våra hundar ska jobba i galopp men travar i utställningsringen. Mentalt håller flattarna också en hög nivå vilket MH/BPH-beskrivningarna i Sverige visar.

Ang. den svaga sidan hos rasen så pratade jag för inte så länge sen med en vän som är jaktprovsdomare och som alltid kan ge mig en bra bild av hur man som jaktprovsdomare och icke flatägare, upplever rasen överlag, egenskapsmässigt. Personen upplevde flattarna att ha en stor bredd som inte utmärkte sig att vara varken väldigt bra eller väldigt dålig och att de som var riktigt, riktigt bra var väldigt få och oftast med oerhört bra hundförare. Oerhört nyttigt för mig som uppfödare att få höra. Den svaga sidan i rasen kanske är att vi måste höja nivån på medelklassen, jaktligt sett? Det hen upplevde var också att det på 70-80-talen var en pipig ras som sen solklart förbättrats på den punkten men att det nu uppträder mer o mer i rasen igen. Ser vi inte upp kan vi alltså stå inför en svaghet pga för högt tempererade hundar, som vi inte upptäckt, innan det är för sent.

Vi kommer ha med oss ovanstående 2 saker för vidare avel. För oss innebär det alltså att avla på lärtfödda och inte för högt tempererade hundar, så att relativt nya förare kan nå framgång annars kan vi inte höja antalet prövade hundar i högre klasser i sådan omfattning att medelklassnivån höjs. Vi ska däremot vara väldigt stolta över våra Nordiska flattar som håller hög standard överlag i världen.

Avslutningsvis tycker jag vi ska vara rädda om varandra som uppfödare. Den enes framgång kan ge andra chansen till en bra täckhund eller ett bra inköp till ny avelshund.

Tack till alla uppfödarkollegor som jag haft och har kontakt med. Det är aldrig bra när det säs split mellan oss - det gynnar ingen av oss. Ser uppfödareträffar som nåt vi verkligen behöver där vi får en chans att kunna ventilera och träffas och prata "uppfödarspråk" tillsammans. Jag väljer ju själv vad jag vill göra och andras åsikter och insikter kan bara vara mig till godo. Att ha starka åsikter är inte dåligt men vi ska vara försiktiga och lite ödmjuka när vi ventilerar dem på olika forum.

Stort tack till alla våra valpköpare som är de som hjälper oss förvalta och utveckla våra linjer och våra idéer. Utan er ingen kennel.

Gilliam's Gold The Eight Wonder, från drömkombon, "Underverkskullen". Lilla Bic blev BIS-valp i på Clubshow 2013 för David Hutchison.

